

Άγιος Σεραφεΐμ του Σάρωφ: Το χαριτωμένο περιστατικό με τον χωρικό!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ένα πρωί, καθώς έβγαινα από την εκκλησία μετά την Λειτουργία και περνούσα μπροστά από το κελλί του πατέρα Σεραφεΐμ, διηγείται ο ιεροδιάκονος Άλέξανδρος, είδα ένα φτωχό χωριάτη να τρέχει προς το μέρος μου με το κασκέτο του στο χέρι.

- Πάτερ, μη τυχόν είσαι ο Σεραφεΐμ;
- Όχι. Όμως τι τον θέλεις;
- Λένε πως «μαντεύει»... Εμένα μου 'κλεψαν το άλογό μου. Πώς να θρέψω χωρίς άλογο την φαμιλιά μου; Τώρα είμαι χειρότερος κι από ζητιάνος.

Στενοχωρημένος κι εγώ για το πάθημα αυτού του φτωχού, έριξα μια ματιά κατά το κελλί του πατέρα Σεραφείμ και τον είδα κοντά στο πλατύσκαλο που ετοιμαζόταν να μεταφέρει ξύλα μέσα στο αμαξοστάσιο.

Είπα στον χωρικό:

– Ορίστε, νάτος ο πάτερ Σεραφείμ. Δουλεύει κοντά στο κελλί του.

Ο χωρικός έτρεξε και έπεσε στα πόδια του γέροντα, ο οποίος τον ανασήκωσε με καλωσύνη.

– Γιατί ήρθες να με βρης, εμένα τον ανάξιο;

– Μπάτουσκα, μου πήρανε το άλογό μου, χωρίς αυτό δεν μπορώ να θρέψω τη φαμιλιά μου. Και συ, λένε, πως «μαντεύεις».

Ο Πάτερ Σεραφείμ πήρε στα χέρια του το κεφάλι του χωρικού και το έφερε· κοντά στο δικό του.

– Μη μιλάς καθόλου, είπε, και πήγαινε στο... (ονομάτισε ένα διπλανό χωριό). Πριν μπης σ' αυτό τό χωριό, στρίψε δεξιά. Προσπέρασε τέσσερα κτήματα από το πίσω μέρος. Τότε θα δης μια μικρή αυλόπορτα. Σπρώχτην, λύσε το άλογό σου και πάρτο χωρίς να πης τίποτα.

Έμαθα, αργότερα, συμπλήρωσε ο διάκονος Αλέξανδρος, πως πράγματι, ο χωρικός ξαναβρήκε το άλογό του.

Από το βιβλίο της Ειρήνης Γκοραΐνωφ, ο “Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ”, των εκδόσεων Τήνος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

πηγή: pemptousia.gr